

hvorvidt man i systemet skulle indbygge visse regulerende bestemmelser, der tager sigte på at sikre selvstændigheden og uafhængigheden hos de enkelte, der skal drive biografvirksomhed. Det har således været overvejet, om man i forbindelse med overgang til fri biografnæring bør opretholde den gældende lovs bestemmelser, hvorefter interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber ikke har mulighed for at drive biografvirksomhed. Et knebent flertal i udvalget vedrørende biografbevillingssystemet har stillet forslag om, at der fortsat ikke skal gives disse selskaber adgang til at udøve biografvirksomhed, medens mindretallet i udvalget går ind for, at også selskaberne skal have adgang til at drive biografer. Flertallets ønske om fortsat at holde selskaberne ude fra biografdrift motiveres med en frygt for, at selskabernes kapitalforhold må anses for så vanskelige at efterspore, at deres medtagelse vil betyde en væsentlig risiko for kædedannelser inden for biografbranchen.

Ministeriet for kulturelle anliggender er imidlertid for sit vedkommende nået til det resultat, at det i forbindelse med en liberalisering af biograferhvervet ikke kan være rimeligt fortsat at afskære interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber fra adgangen til biografdrift. En sådan udvidelse af kredsen, der kan drive biografvirksomhed, vil desuden — som anført af mindretallet i udvalget — kunne virke stimulerende på tilførslen af kapital til biografbranchen og derigennem muliggøre et hårdt tiltrængt nybyggeri af biografer og medvirke til en forbedring af standarden i de eksisterende biografer.

Et andet spørgsmål, der har været overvejet i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget om overgang til fri biografnæring, er spørgsmålet, om kapital hidrørende fra filmproducenter og filmudlejere frit skal kunne anbringes i biograferne. Ifølge den gældende lovs § 5 kan bevilling ikke meddeles, når der i biografen eller biografbygningen, bortset fra bevillingshaverens egen kapital, er eller agtes anbragt kapital, der direkte eller indirekte hidrører fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film. Formålet med denne bestemmelse har været at sikre bevillingshavernes selvstændighed i forhold til filmudlejere og filmproducenter ved at hindre disse i at skaffe sig indflydelse på biografens drift.

Et flertal i biografbevillingsudvalget har stillet forslag om, at denne bestemmelse opretholdes også ved overgang til en form for friere næring, idet man anser den for nødvendig for at modvirke tendenser til kædedannelser i branchen. Af mindretallet har en del stillet forslag om, at kapital hidrørende fra film-

producenter og udlejere frit skal kunne anbringes i nybyggede biografer, medens andre går ind for fri adgang til kapitalanbringelse i såvel eksisterende som nybyggede biografer.

Ministeriet må nære stor betænkelighed ved tanken om at opretholde det gældende forbud mod anbringelse af kapital fra filmproducenter og -udlejere i biograferne. Man finder, at en opretholdelse af forbudet vil forhindre en nødvendig kapitaltilførsel til biograferne fra netop de grene af erhvervslivet, som kan have størst interesse i at investere i biograferne, som jo ellers ikke er særligt tiltrækkende som investeringsobjekter.

Ligeledes må det anses for u hensigtsmæssigt at etablere den af et mindretal foreslåede begrænsning i kapitalanbringelsen for producenter og udlejere til kun at gælde nyopførte biografer. Med en sådan regel kunne man let komme i en situation, hvor man greb til at opføre nye biografer i tilfælde, hvor en modernisering af en eksisterende biograf ville være en mere naturlig og rimelig løsning. Hertil kommer, at man i ministeriet for kulturelle anliggender har måttet konstatere, at det allerede under bevillingssystemet har vist sig vanskeligt at etablere en effektiv kontrol med overholdelsen af forbudet mod anbringelsen af kapital fra producenter og udlejere i biograferne. Man er derfor nået til det resultat, at der i forbindelse med bevillingssystemets afskaffelse bør åbnes adgang til anbringelse af kapital hidrørende fra filmproducenter og filmudlejere i såvel eksisterende som nybyggede biografer.

Endelig har man været inde på tanken om at opretholde en begrænsning i antallet af biografer, som den enkelte person eller det enkelte selskab skulle kunne drive. Ifølge den gældende lovs § 3, stk. 6 kan ingen få bevilling til eller godkendes som leder af mere end én biograf. Ministeren kan dog, når særlige omstændigheder taler herfor, gøre undtagelse fra denne bestemmelse. Et flertal i udvalget vedrørende biografbevillingssystemet har foreslået, at der ved overgang til en form for fri biografnæring skulle kunne gives tilladelse til drift af højst 3 biografer, medens et mindretal finder, at der fortsat kun bør være mulighed for, at den enkelte kan drive 1 biograf.

Det må betragtes som et centralt led i en liberalisering af biograferhvervet, at der åbnes adgang til samdrift af biografer, idet man kun på denne måde vil kunne fremkalde en stærkt påkrævet rationalisering inden for biografbranchen. Ministeriet må derfor mene, at man i hvert fald bør følge den af udvalgets flertal foreslåede ordning, hvorefter der åbnes adgang til samdrift af indtil 3 biografer. Imidlertid har ministeriet, efter en indgående overvejelse af spørgsmålet, fundet at burde gå et skridt videre og